

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 25. De Zelo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

pro singulis anni diebus. 89

Cum Sapiens nos doceat, nos, nisi Deo largiente, continentes esse non posse, puritatem assidue à Deo flagitemus. October.

Scivi, quoniam aliter continens esse non possum, nisi Deus det. Sap. 8. 21.

Gravem Castitas sortita est inimicum, cui semper resistitur. Aug.

DIES XXV.

De Zelo.

I.

Zelum non minus, quam charitatem habere obligamur: siquidem, quod calor est igni, id zelus est charitati: adeoque sicut, ubi calor non est, ibi nec ignis esse credendus est; ita, ubi zelus non invenitur, ibi nec charitas esse censenda est. Zelum erga proximum habere me oportet, si amorem erga Deum habeo. Hunc amorem testari debeo Dei gloriam promovendo; qui verò gloriam ejus promovere possum, nisi laborem, ut eum homines agnoscant, & ament. An non hoc est zeli negotium? si Deum amo, amo etiam id, quod Deus amat, idque eo modo amo, quo ipse amat: atqui Deus proximum

F 5 meum

October.

Io. 21. 17.

meum infinitè amat; & ipsius amor eò spectat, ut nihil omittat, quo is salutem æternam consequi possit: an non igitur, si Deum amo, proximum meum amare, omnemque lapidem movere me oportet, ut ejus saluti consulam? Christus Dominus cuius nostrum dicit, quod olim Petro: *Si amas me, pascere oves meas.* Hoc est: tantum age, quantum poteris pro salute fratrum tuorum: id autem facies, si me amas. Non amas me, si id negligis, quantumvis id, interposito etiam juramento asseverares.

II. Si animarum pretium cognoscere-mus, anne zelus pro earum salute nos deficeret? an verò id ignorare possumus, cum videamus, quanti eas Deus aestimet: ipsius hac de re judicium judicii nostri regula esse debet. Quidquid Deus, sive naturam, sive gratiam spectemus, facit (& quid non facit?) ad animarum salutem collimat. Si Filium suum mittit in mundum, si vult, ut is in cruce moriatur, salutem animarum intendit. Filius Patris sui voluntati hac in re, quocumque demum id stet pretio, acquiescit, quia ego cognosco Patrem meum, & scio, quid ei placeat, nempe *ut animam ponam pro ovibus meis.* Zelum, & amorem suum erga animas ostendit in parabola boni Pastoris, per incensum studium,

Io. 10. 15.

dium, errabundam quærendi ovem, per *October*,

gaudium, quod præ sefert, eâ inventâ, *Matth. 9.*
per fervorem, quo discipulos suos invitat, *38.*
ad rogandum Patrem suum, ut operarios
in vineam mittat; eosque urget, ut ipsi
in ea laborent; per commiserationem,
quam ostendit, dum videt tot populos ve-
lut oves pastore destitutos; per desiderium
vehemens, quo ardet, cruciatuum suo-
rum bibendi calicem, quantumcunque a-
marum, quod is saluti nobis sit futurus.
Denique per sancta illa desideria, quibus
crucem suam amplexatur, quod ea salutis
nostræ futura sit instrumentum. Possumusne
intueri magni aestimationem, amo-
rem, & zelum, quo Deus animas prosecu-
tus est, quæque pro earum salute egit, &
passus est, & eas non magni aestimare, nec
eas amare, neque parati esse ad omnia
præstanda, & subeunda, ut earum saluti
consultamus? ah! Domine, si zelo deficio,
causa est, quod amore tui caream.

III. Si Christum amamus, possumusne
sine dolore intueri tot animarum jacturam,
quas ipse tam tenerè amavit, & sanguine
suo redemit? an non possumus saltem ali-
quot conatus adhibere, ad impediendum
earundem interitum: *Cadit asina, & est, qui
sublevet eam. perit anima; nec est, qui adjuvet
eam.*

Oktob.

eam. Querebatur S. Bernardus. Infinitus, prohi dolor! animarum numerus in infernū quotidie præceps ruit; & quis eas à lapsu inhibere nititur? si cæcum aliquem in præcipitium quoddam jam jam delapsurum cernimus, clamore ipsum dehortamur, & ad eum retinendum accurrimus. Tot homines vel cæcos, vel insanos cernimus, qui fratres nostri sunt, furiosè ad infernum properantes: an non vel sola humanitas nos obligaret, ut ijs acclamaremus, eosque infinitorum malorum, quibus sese implicant, admoneremus? quid igitur charitas efficere non debet, quæ hæc animas, velut Christi sanguine redemptas considerare nos jubet? possumusne cum languore, & tranquillitate intueri animas sanguine tam pretioso tinctas in flammæ sempiternas ruere? si ad eas iuvandas vitam nostram immolare necessum foret, possemusne, si vel modicum charitatis erga Christum haberemus, nobis imperare, ut ijs non opitulareretur? ac minoribus impensis succurrere illis possumus; & otiosi tamen earum causâ nec minimum laboris in nos suscipere volumus. Verum tranquillitas, mi Servator, super interitu animarum tantopere tibi dilectarum mei erga te languidi amoris est signum. An
verò

verò languor iste, cum amore, quem tibi *October.*
debeo, convenire potest?

*Inquire, ut cognoscas, an salutis animarum
zelum habeas, & inde iudicium fer de tuo in
Deum amore.*

Tabescere me fecit zelus meus, quia ob-
liti sunt verba mea. *Psal. 118. 139.*

Ad hoc amicum amas, ut tecum amet
Deum. *Aug. Hom. 38.*

DIES XXVI.

De Exercitio Zeli.

I.

PLerique nomine zeli intelligunt virtu-
tem solis viris Apostolicis propriam,
vel alijs certè ultroneam, cum tamen o-
mnes illum non minùs exercere sint obstri-
cti, quàm ipsammet charitatem, cujus il-
le necessarius est effectus. Zelus non est
sine charitate; sed neque charitas absque
zelo; *Deus*, inquit *Spiritus sanctus*, man-
davit unicujque de proximo suo; modo tamen
diverso. Viris, qui publico quodam
funguntur munere, vel authoritate pol-
lent, hac authoritate, quam in alios habent,
non utendum, nisi in eorum salutem. Sic
Parens necessariò obstrictus est familiæ suæ
stu-